

Állandóan csökken a szegedi ügyvédek száma

A kinevezések miatt romlik a számarány

(A Délmagyarország munkatársától) Ismeretes, hogy legutóbb nagyobb csoport szegedi gyakorló ügyvéd, illetve ügyvédjelölt kapott kinevezést a bíróságokhoz és ügyészségekhez. A közelmúltban már több ízben megjelentek ilyen kinevezések, emiatt azután *állandóan csökkenőben van a szegedi ügyvédi kamara tagjainak száma.* A legutóbbi esztendő alatt *mintegy huszonöt kinevezés történt.* Olyanokat neveztek ki, akiket természetesen azonnal törölni kellett az ügyvédi kamara lajstromából. Mivel pedig az újonnan jelentkező és gyakorlatba kezdő ügyvédek száma éppen csak hogy eliminálja az elhalálozott, vagy nyugalomba vonult ügyvédek számát, az ügyvédek lajstroma állandó csökkenést mutat. A sorozatos kinevezésekkel kapcsolatban állott elő azután az is, hogy *rosszabbodott az ügyvédek arányszáma, annak ellenére, hogy a zsidótörvény rendelkezése szerint zsidó ügyvédek hosszú évekig nem lehet fölvenni a kamara tagjai közé.* Addig nem lehet zsidó ügyvédet bejegyezni, amíg a kamarába fölvettek száma le nem eszik 6 százalékos alá. Így állott elő azután az a helyzet, hogy *bár egy új zsidó ügyvédet sem jegyeztek be, mégis romlott az arányszám.*

A helyzetet érdekesen világítják az ügyvédek létszámát feltüntető számok.

A szegedi kamarának 1939. januárjában (az egész kamarai körzetben) 499 tagja volt, — az idén január elsején 464. Egy év alatt tehát 35-tel csökkent a bejegyzett ügyvédek száma.

Szegeden a helyzet a következő: az elmúlt év január elsején Szegeden működött 154 ügyvéd, az idén 134, tehát *hússzal csökkent egy év alatt a szegedi gyakorlóügyvédek száma.* A közelmúltban három új jelölt kérte a fölvetését.

Érdekesen alakult a kinevezésekkel kapcsolatban az arányszám kérdése is. Amikor a törvény szerint meg kellett állapítani a kamarai tagok arányszámát, 1939 novemberében *a gyakorlóügyvédek 37 százaléka, a jelöltek 30 százaléka volt zsidónak tekintendő a kamara egész körzetében, — illetve 32 százalék, mert 24 gyakorlóügyvéd különböző érdemek alapján a kivételhez jutott lajstromába került, így a hadi és ellenforradalmi érdemek miatt 5 százalékkal kevesebb számított zsidónak.*

Ma az a helyzet, hogy a kinevezések miatt megcsökkent létszám *több mint negyven százalékos arányszámot mutat.* Az igazságügyminiszter májusban állapítja meg a mostani arányszámot és azt is, hogy mikor kerülhetne sor új ügyvédek fölvetelére, mikor éri el a létszám a törvényben megjelölt 6 százalékos.

Nem indokolt és nem kívánatos a vasúti diákszakszok megszüntetése

Nyilatkoznak a középiskolák igazgatói és a MÁV üzletigazgatósága

(A Délmagyarország munkatársától) Az elmúlt napokban közlemény jelent meg arról, hogy a MÁV a közeljövőben átiratot intéz az egyes iskolák igazgatóságához a személyvonatokhoz csatolt diákkocsik megszüntetésének az ügyében. Eddig — mint ismeretes — az volt a helyzet, hogy a MÁV a vonatok menetrendjének megállapításánál tekintettel volt a nagyobb diákcentrumokba bejáró diákság érdekeire és a vonat indulási és érkezési idejét az iskolai tantás kezdete szerint állapította meg. Ezek során azután általános szokásba ment át a MÁV-nál az is, hogy a vonatokhoz a diákok részére külön fönntartott kocsikat csatoltak, amelyeknek az volt a céljuk, hogy a diákságot megóvják a fölött utasok között folyó beszélgetések káros hatásától és egyéb káros behatásoktól. A MÁV szerint azonban az elkülöni-

tés inkább káros volt diáknevelési szempontból, mint hasznos.

A MÁV újabb rendelkezésének ügyében kérdést intéztünk a szegedi MÁV üzletigazgatósághoz arra nézve, mikor lép életbe a tervezett újítás.

Az üzletigazgatóságtól azt a választ kaptuk, hogy Szegedre a diákkocsik megszüntetésére vonatkozóan hivatalosan intézkedés még nem érkezett. Amennyiben a MÁV valóban elrendelné a diákvonatok megszüntetését, az üzletigazgatóság előzőleg megkérdezi a tanügyi hatóságokat: külön szakszakszokban vagy az utasokkal együtt bonyolítják-e le a diákok utaztatását?

Karl János dr. a kegyesrendi gimnázium igazgatója a diákkocsik megszüntetésére vonatkozólag a következőket mondta:

— Kétségtelen, hogy az ugynevezett diákkocsik bevezetését a MÁV-nál a szükség hozta létre, mert néhány évtizeddel ezelőtt mind az utazó közönség, mindpedig diákjaink részéről egymásután hangzottak el azok a jogos kérések, hogy a bejáró diákok részére külön vasúti kocsikat tartson fenn a MÁV. Szükség volt a diákkocsikra pedagógiai szempontból. A nevelési érdekek azt kívánták, hogy a tanulmányokat megóvjuk a felnöttek fesztelen beszélgetéseinek a hatása alól. A MÁV újabb tervezendő intézkedését annál is inkább meglepőnek találom, mert háromévi szegedi igazgatóságom ideje alatt sem a MÁV-tól, sem pedig a közönség részéről a bejáró diákjaink viselkedése ellen semmiféle panasz nem érkezett.

— Amennyiben intézetünk a MÁV-tól a diákkocsik megszüntetésére vonatkozólag átiratot kapna, arra csak nemmel tudnék válaszolni, mert a diákkocsik nagyszerűen beváltak a gyakorlatban és nem hiszem, hogy a diáknevelésnél magasabb érdekek kívánják a diákkocsik megszüntetését. Ezért ha a MÁV ilyen irányban átiratot intézne hozzánk, minden örömmel azon leszek, hogy mint eddig, úgy az elkövetkező esztendőben is különkocsikat tartassanak fenn a bejáró diákság részére.

Karl János dr. igazgató nyilatkozatához hasonló választ kaptunk a Klauzál Gábor-gimnázium igazgatóságától is és így nem valószínű, hogy a MÁV komolyan gondolna a diákszakszok megszüntetésére.

Öregek

Jóleső fényel, de hideg szikrázással nézte a nap a Dóm-teret. A késő délelőtti órában lassan folszálló köd ült a házak között: olyan volt a világ, mintha homályos üveglapra szoritotta volna az arcát s csak annyit engedett magából meglátni, amennyit közelről megnézett az ember.

A szél összesöpörte a járdán a port, aztán játékos kedvvel szökken föl a fák zörgő ágai közé. Hidegebbé tette a hideget, becsurgatta a telet a fölhajtott gallérok mögé s jeges lehelletét végigkorsolyáztatta a járókelők fázékony csontjain. — Még a kutyát sem ereszt ki az ember ilyen időben — szoktuk mondogatni a befűtött szobák ablakjai mögött. S a szél, mint valami megbántott kóbor állat, hosszút vinnyog ilyenkor az utcán s belemar mindenkiébe, akít az útjában talál.

Öreg néni ke baktat az utközépen. Nem egyedül megy, előtte rozott talicska zörög, amit két keztyűlen kezével tart és tol maga előtt. Ez a társaság, ez a vagyona, ez mindene, hiszen egy nap életét: kevés fát és egy apró zsákocskát burgonyát szállít ezen az ócska kerekesszerszámon messze lévő otthona felé.

Nagyon lassan halad: nagyon hideg van. Alig tesz néhány lépést, megáll, belefúj két kezébe, tenyerét hozzáütögeti elnyűtt ruhájához. Pihen, melegsik ki a vad januári télen. Apró, összehuzott szemével követi a lehellet ködös füstjét, ami el-elűnő felbökben bodrozik a szája előtt. Ah az utközépen s várja, amíg kezével újra meg tudja majd fogni a taliga nyelét. Tőle nem messze a járdán siető emberek, furják bele magukat a hidegbe: kinek jut eszébe, hogy ott az uton egy öregasszony fázik: hiszen mindenki fázik. Ma olyan világ van...

Egyszer csak egy öreg ember lép le a járdáról s megindul az anyóka felé. Szemre nem látszik erősebbnek mint a néni, a járása rogyantabb: öregebb s épp ezért többet szenvedett már életében. Megáll, beszélget, körülsetálja a talicskát, az ember azt hinné, hogy fölkapja a kopott közlekedési eszközt és udvariasságból egymaga fogja tolni végig az utcán.

De nem ez történik. A két öreg valamiben megegyezésre jut s ennek eredményeképpen az öregember jobbról, az öregasszony pedig balról fogja meg a talicska nyelét. Így csak egyik kezűket használják, a másik tenyerük vigán melegszik a foltos ruhák zsebeiben. Megindulnak, tolják a gépet. Az utca végén aztán helyet változtatnak és kezét váltanak. Nem fagy tehetetlenül egyik öregnek sem a tizujja s nyugodtan, szépen, öregesen hazaérnek...

Milyen keveset ért volna itt az udvariasság. Ha az öregember önmaga vállalkozott volna arra, hogy hazáig csak ő irányítja a fomasinát. Feluton letette volna s még a kalapjáért sem tudott volna nyulni bucsuképpen meggémberegett keze. S az anyóka újra csak maga küzködött volna a taligával és a hideggel. Nem volt udvarias az egyik, nem volt követelő a másik; megosztolták a munkát és sokkal hamarabb hazaértek, mint az udvarias és követelő emberek.

Öreg volt ez a hajlott emberpár, nem látszott rajtuk semmi modernség. Nem volt az emberbaráti intézmények kisémmizette az egyik és nem volt az emberbaráti intézmények végrehajtója a másik. Egyszerű, szegény emberek voltak, akik úgy érezték az öreg és pénztelen világ természetességével, hogy testvérek vagyunk. És segítettek egymásnak koros bölcsességgel. Nem voltak hangosak, mint az altruista ténykedések általában s éppen ezért tudták megrövidíteni a tél fájdalmait.

Ahogy elnéztük őket, nem csodálkoztunk, hogy az angol nép öregekre bizza a birodalom vezetését. (maron.)

Párisi Nagy Áruház Rt.

Szeged (Csekonics és Kiss-utca sarkán)

Ródlis és téli cikkek

Gyermek ródlis 75 cm-es	P 2.98
Halvölgyi léces ródlis 100 cm-es	P 6.98
Halvölgyi gurtuis ródlis 100 cm-es	P 7.98
Gyermek háttámlás ródlis 75 cm-es	P 4.48
Vastalpu ródlis 70 cm-es	P 5.98
Férfi egy ujas kasztor keztyű	P 1.78
Fülvédő	—78, —48
Érmelegítő	—98
Férfi téli sál	—88, —78
Női tölcséres téli keztyű	P 1.18
Férfi bélelt bőr keztyű	P 5.18
Egy ujas bárányszőr béleléses keztyű	P 3.18

Havi 80 fillérért
mindennap cserélhet könyvet
a Délmagyarország
Kölcsönkönyvtárában